

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2224

Vragen van het lid **De Krom** (VVD) aan de staatssecretaris van Justitie over *het bericht «Snelle groei buitenlanders Spanje»* (ingezonden 9 februari 2010).

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 14 april 2010).

Vraag 1

Is het waar dat een kleine twee miljoen illegalen gebruik heeft gemaakt van de (vele) generaal pardonregelingen die Spanje de laatste jaren heeft doorgevoerd?¹

Antwoord 1

Ruim 700 000 personen zijn door de Spaanse autoriteiten geregistreerd in het kader van het generaal pardon in 2005 en de jaren nadien.

Vraag 2

Deelt u de mening dat, gegeven dat Spanje ook reguliere migranten toelaat en dat zij 2,3 miljoen niet-Europese buitenlanders kent, het zeer onwaarschijnlijk is dat alle twee miljoen gelegaliseerde illegalen in Spanje zijn blijven wonen? Zo ja, wat vindt u hiervan?

Antwoord 2

De Spaanse autoriteiten melden dat op 31 december 2009 ongeveer 2 915 000 vreemdelingen afkomstig uit niet EU-lidstaten in Spanje verblijven en in het bezit zijn van een door Spanje verstrekte verblijfsvergunning. 135 128 van de vreemdelingen met een verblijfsvergunning was afkomstig uit Europese niet-EU/EER-landen. Zie verder bij antwoord 3.

Vraag 3

Kunt u aangeven welk deel van de twee miljoen gelegaliseerden is doorge-reisd naar een ander Europees land? Hoeveel van deze gelegaliseerden zijn naar Nederland verhuisd? Welk deel van deze gelegaliseerden maakt gebruik van sociale voorzieningen?

¹ NOS.nl, 7 februari 2010.

Antwoord 3

Binnen de Europese Unie bestaat recht op vrij verkeer van personen. Dit geldt echter niet onverkort voor onderdanen van derde landen die rechtmatig verblijf hebben in een andere EU-lidstaat. Pas als zij een periode van vijf jaar legaal en ononderbroken in een lidstaat hebben verbleven, kennen lidstaten hun de status van langdurig ingezetene toe (onder voorbehoud van o.a. openbare orde bezwaren). Op grond van deze status kunnen zij zich binnen de Europese Unie verplaatsen en zich in een andere lidstaat vestigen, op soortgelijke wijze als dat ook voor EU-burgers geldt. Dit betekent dat zij zich voor langer dan drie maanden in een andere lidstaat mogen vestigen, mits zij beschikken over vaste en regelmatige inkomsten om zichzelf en hun gezinsleden te onderhouden en zij voor deze personen over een ziektekostenverzekering beschikken.

Voor zover betrokkenen zich al als langdurig ingezetene zouden kunnen vestigen in Nederland, ook op basis van een ander verblijfsdoel, bijvoorbeeld als gezinslid van een EU-burger, is dat altijd onder het voorbehoud van het uitblijven van een beroep op de sociale voorzieningen.

Vraag 4 en 5

Deelt u eveneens de mening dat de grootschalige legalisering die door verscheidene Spaanse kabinetten is toegepast (significante) gevolgen heeft op andere Europese landen? Kunt u dit toelichten?

Bent u bereid in Europees verband bindende afspraken te maken die het onmogelijk maken dat een lid van de Europese Unie een generaal pardon afkondigt?

Antwoord 4 en 5

Deze afspraken bestaan reeds in Europees verband. Ik verwijs u naar hetgeen de Europese Raad in het Europees Pact inzake immigratie en asiel in het najaar van 2008 is overeengekomen waar het regularisaties betreft. De Raad heeft afgesproken om in het kader van de nationale wetgeving individuele gevallen om humanitaire of economische redenen te regulariseren en niet over te gaan tot algemene regularisaties. Deze afspraak is nogmaals bekrachtigd bij de aanname van het Stockholm Programma in december 2009, waarbij de Raad aangaf dat de aandacht moet uitgaan naar betere uitwisseling van informatie over nationale ontwikkelingen op regularisatiegebied, zodat er samenhang is met de beginselen van het Europees Pact inzake immigratie en asiel. Ik meen dat het Wederzijds Informatiemechanisme hierbij ook een rol van betekenis kan vervullen. Dit mechanisme bestaat sinds november 2006 en heeft tot doel lidstaten, vanwege de mogelijke grensoverschrijdende impact van vreemdelingenbeleid in de EU, wederzijds te informeren over nationale maatregelen betreffende asiel en immigratie die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor diverse lidstaten of voor de EU als geheel.

Tot slot verwijs ik u naar de antwoorden van de toenmalige Staatssecretaris van Justitie en de toenmalige Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken op vragen van de leden De Krom en Ten Broeke (beiden VVD) over het Italiaanse generaal pardon (ingezonden 5 oktober 2009).